

MÁSODIK SZEKCIÓ JÓ GYAKORLATOK AZ INKLUZÍV NEVELÉS, OKTATÁS HATÉKONY MÓDSZEREIBŐL

KORAI INTERVENCIÓ INKLUZÍV KÖRNYEZETBEN

MAGYAR ADÉL

Szegedi Tudományegyetem Juhász Gyula Pedagógusképző Kar Gyógypedagógus-képző Intézet,
Szeged, Magyarország
magyar.adel.marta@szte.hu

Magyarországon a kora gyermekkori intervenciós szolgáltatások első helyszíneit a bölcsődék országos intézményhálózata biztosította az 1980-as évek közepétől. A kezdeményezés – hogy a tipikus fejlődésmentű kisgyermek nappali ellátását biztosító, szociális és családsegítő funkciót betöltő intézmények eltérő, illetve meglassúbbodott fejlődésmentű gyermekeket is fogadjanak – többek között az adott időszak demográfiai folyamataihoz, és a csökkenő gyermeklétszám miatt fenyegető intézménybezárásokhoz köthető.

Ugyanakkor 1970-ben létrejött a Bölcsődék Országos Módszertani Intézete (BOMI), amely nevelési, oktatási, kutatási és tudományos tevékenységével segítette a családközpontúság és együttnevelés szükségességének hangsúlyozását a nappali ellátásban. 1993-ban a bölcsődék az egészségügyi ágazatból a szociális szférához kerültek.

Az 1993. évi III. törvény „a szociális igazgatásról és szociális ellátásokról” a bölcsőde működését és az ellátás alapelveit határozta meg. Az 1993. évi LXXIX. törvény „a közoktatásról” pedig a korai fejlesztés, nevelés és gondozás pedagógiai szakszolgálati feladatát nevesítette. Ezzel elindulhatott a két ágazat immár biztos jogi szabályozáson alapuló együttműködése a fogyatékos gyermekek integrált ellátása érdekében.

Magyarországon az elmúlt évtizedekben, a gyógypedagógiában és a kora gyermekkorhoz kapcsolódó pedagógiai és pszichológiai diszciplínákban bekövetkezett szemléletváltás (korai „gyógyító” eljárások a medicina eszköztára mellett/helyett pedagógiai módszerekkel, a fogyatékoság bio-pszicho-szociális megközelítése, családközpontú rendszerszemlélet a korai fejlesztésben, stb.) formálta a bölcsődékben ellátott, eltérő fejlődésmentű gyermekek integrációjának minőségét és tartalmát.

Így a gyógypedagógiai korai fejlesztést végző szakemberek, majd a pedagógiai szakszolgálatok munkatársai számára egyszerre kihívást és lehetőséget jelentett a tudomány és a praxis együtt haladása, a társadalmi igény és az ágazatok együttműködésének szükségessége a kora gyermekkori inkluzív ellátás alakításában.

Kulcsszavak: bölcsőde, kora gyermekkor, gyógypedagógiai fejlesztés, inkluzív, ágazatközi együttműködés